

brugen sonderer mellem direkte og indirekte dispositioner over selverhverv og egentlig kun ved den første art af dispositioner vil tale om råden over selverhverv. Man taler således ganske i almindelighed om, at umyndige have »rådighed« over selverhverv, skønt de ikke kunne stifte gæld. Man siger at den, hvis gods er bleven belagt med arrest, *) er »i urådighedstilstand«, skønt han ikke er udelukket fra at stifte gæld. Hertil må imidlertid bemærkes, at der ikke eksisterer nogen snævrere sprogbrug, hvorefter det danske udtryk »råde over« skulde have en snævrere betydning end »disponere over.« Når man i de anførte tilfælde uden nærmere begrænsning taler om »rådighed« og »urådighedstilstand«, er det en ukorrekthed, som forklares ved, at man i de pågjældende lovbud eller udtalelser hos forfatterne har den fornødne anvisning, hvorefter man kan korrigere eller begrænse de i og for sig noget for vide udtryk. Men i lov 7de maj 1880 findes ikke den mindste antydning af nogen begrænsning, og man må derfor forstå ordene (»råde over«) således, som de efter korrekt og naturlig sprogbrug må forstås. Men herefter omfatter de så vel direkte som indirekte dispositioner. Der er så meget mere grund til at fastholde dette, som det bedst stemmer med lovens øjemed. Loven vil jo gøre det muligt for hustruen til en vis grad at kunne leve uafhængig af manden, men i mangfoldige tilfælde kan en selvstændig erhversvirksomhed ikke tænkes uden en benyttelse af kredit. Ved at åbne hustruen adgang til at kunne stifte gjæld med retsvirkning for selverhvervet, vil loven altså netop virke for sit eget formål. På den anden side kan ingen af mandens interesser lide skår ved, at hustruen kan stifte gæld med den angivne virkning.

Et enkelt punkt skal endnu omtales. De, der indrømmer, at en gældsstiftelse i og for sig kun er en indirekte rådighedsudøvelse over debtors gods, vil mulig mene, at en

*) Ved arrest forstår man en beslaglæggelse af debtors gods, hvilken inden sags anlæg i følge kreditors begæring iværksættes for at sikre godsets tilstedeblivelse. Debitor udelukkes derved fra at afhænde eller pantsætte godset, men ikke fra at stifte gæld. Også for gæld, der er yngre end arresten, kan der uden hensyn til samme gøres eksekution i det arresterede gods.